

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/198/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517201661
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1517201661.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Ivany Jahnovej, v právnej veci žalobkyne: W. Č., D. XX.XX.XXXX, H. A. U. XX, N., právne zastúpená advokátom JUDr. Jindřichom Stoszekom, AK so sídlom Černyševského 26, Bratislava, proti žalovanému: Z. G., D. XX.XX.XXXX, H. A. S. XX, N., právne zastúpený advokátskou kanceláriou: AK Neuschlová, s.r.o., so sídlom Dostojevského rad 5, Bratislava, o zaplatenie 953,43 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, č. k. 24C/6/2017-48 zo dňa 17.05.2017, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava V, č. k. 24C/6/2017-48, zo dňa 17.05.2017, m e n í tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V, uznesením č. k. 24C/6/2017-48 zo dňa 17.05.2017, zastavil konanie a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Súčasne rozhodol o vrátení súdneho poplatku 50,30 Eur žalobkyňi.
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 144, § 145 ods. 1 a § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj CSP). Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou z 06.02.2017 domáhala voči žalovanému titulom vydania bezdôvodného obohatenia zaplatenia 953,43 Eur s príslušenstvom, ktorá suma predstavuje polovicu nákladov spojených s užívaním bytu číslo 32, nachádzajúceho sa S. N. na U. X. XX. Predmetný byt bol v rozhodnej dobe v podielovom spoluvlastníctve strán sporu. Žalobkyňa vzala 15.05.2017 žalobu v celom rozsahu späť, a preto súd prvej inštancie konanie zastavil. Zastavenie konania zavinila žalobkyňa, ale vzhľadom na príbuzenský vzťah procesných strán, súd prvej inštancie žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súčasne skonštatoval aj to, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.
3. Uznesenie súdu prvej inštancie, v časti výroku o trovách konania, napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že zastavenie konania zavinila žalobkyňa tým, že vzala žalobu späť, a preto vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov zastaveného konania neobstojí poukázanie na príbuzenský vzťah. Predmetné konanie je opätovným konaním potom, ako žalobkyňa také isté konanie, s tým istým predmetom, iniciovala aj v roku 2015. Bolo vedené na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 56C/827/2015 a skončilo rozhodnutím o jeho zastavení zo dňa 16.11.2015. V tomto konaní, na základe vzájomnej dohody strán sporu, nebola žiadnej strane priznaná náhrada trov konania. Žalovaný s dohodou súhlasil, aj keď mu vznikol nárok náhradu trov konania. Konanie však žalobkyňa obnovila podaním novej žaloby. Musela si však byť vedomá toho, že žalovaný sa bude brániť, keď aj v pôvodnom konaní využil právo na právne zastúpenie advokátom. Žalovaný

preto nemôže akceptovať procesný stav, kedy konania iniciované žalobkyňou budú zastavené z dôvodu na strane žalobkyne a jemu nebude priznaný nárok na náhradu trov konania. Poukázal aj na súdny spor vedený na Okresnom súde Bratislava V, pod sp.zn. 7C/317/2015, ktoré voči nemu začala žalobkyňa, a ktoré tiež z dôvodov na jej strane bolo pre späťvzatie žaloby zastavené. Totožnú žalobu však žalobkyňa podala opätovne a je prejednávaná v súdnom spore pod sp. zn. 39C/6/2017. Žalobca rozporoval aj konštatovanie súdu prvej inštancie, že si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, pretože tak urobil vo vyjadrení k žalobe zo dňa 06.04.2017. Namietá však hlavne to, že o nároku na náhradu trov konania má v zmysle zákonnej úpravy danej Civilným sporovým poriadkom rozhodnúť konajúci súd aj bez aktivity strán sporu.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a poukázala na jej nepriaznivý zdravotný stav, ktorý ju podnietil k späťvzatiu žaloby. Predložila lekársku správu vystavenú neštátnou psychiatrickou ambulanciou O.. G. Z., v ktorej je zaznamenané, že sa necíti dobre a že syn (žalovaný) jej vykrúcal ruku.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

6. Predmetom odvolacieho konania je výrok rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, a to z dôvodu príbuzenského vzťahu strán sporu. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa je matkou žalovaného. Na svoje rozhodnutie súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Napriek tomu, však súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na okolnosti, ktorá je v rozpore so znením citovaného ustanovenia § 256 ods. 1 CSP a zodpovedá skôr aplikácii ustanovenia § 257 CSP, podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Ustanovenie § 256 CSP ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. V danom prípade bolo dôvodom späťvzatia žaloby rozhodnutie žalobkyne v súdnom spore nepokračovať, čo z procesného hľadiska znamená, že zavinila zastavenie konania. Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon, ktorý patrí výlučne žalobcovi. Žalobca ako dominus litis (pán v spore), ktorému svedčí právo podať žalobu v sporovej veci, túto môže na základe vlastnej úvahy i bez uvedenia dôvodu vziať späť. Späťvzatie žaloby ako procesnoprávny úkon je prejavom autonómnej vôle žalobcu, s ktorým procesné normy spájajú ukončenie súdneho konania; teda je takou subjektívnou (zavinenou) skutočnosťou, ktorá bezprostredne vedie k zastaveniu konania. Vnútorňá pohnútkou žalobcu vedúca k späťvzatiu žaloby nezabavuje procesnej zodpovednosti žalobcu na zastavení konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 256 CSP. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne dospel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch. Zmyslom zákonného ustanovenia vyjadreného v § 257 CSP je, že ak súd zvolí postup podľa neho, nemôže žiadnej zo strán priznať náhradu trov konania.

8. Ustanovenie § 257 CSP nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá nezavinila zastavenie konania, nemožno nepriznať nárok na náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru súdu prvej inštancie o danosti príbuzenského vzťahu strán sporu. Zvláštnou okolnosťou hodnou osobitného zreteľa nemôže byť v danej veci ani nepriaznivý zdravotný stav žalobkyne, pretože z potvrdenia neštátnej psychiatrickej ambulancie O.. G. Z. vyplýva, že žalobkyňa je u nej liečená od 22.09.2008 a v správe zapísaná informácia, že jej syn vykrúcal ruku, je popisáním okolností subjektívne prednesenej žalobkyňou. Z uvedeného vyplýva, že aplikácia ustanovenia § 257 v danej veci neprichádza do úvahy. Žalobkyňa zavinila zastavenie konania, a preto súd prvej inštancie potom, ako správne dospel k takému záveru, mal v zmysle zásady o zavinení zastavenia konania vyplývajúcej z ustanovenia § 256 ods. 1 CSP žalovanému nárok na náhradu trov konania priznať.

9. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Z citovaného ustanovenia vyplýva povinnosť súdu pri rozhodovaní o veci rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania, a to bez ohľadu na skutočnosť, či si strana sporu takýto nárok uplatnila osobitne alebo nie. Pokiaľ teda súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vychádzal

z iného názoru, keď tvrdil, že nárok na náhradu trov konania nie je možné žalovanému priznať, pretože žalovaný si náhradu trov konania voči žalobkyni neuplatnil, je tento právny záver nesprávny a navyše nemá oporu v procesnom stave veci. Z podania žalovaného zo dňa 06.04.2017 (č. I. 27 spisu), ktoré bolo jeho vyjadrením k žalobe vyplýva, že žiadal, aby súd žalobkyňu zaviazal k náhrade trov konania žalovaného v prípade jeho úspechu v danej súdnej veci.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 CSP, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie, v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania zmenil tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov (prvoinštančného) konania v rozsahu 100 %.

11. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).